

RAHMETLİ KARDEŞİM HAŞMET BAŞAR'IN HATIRASINA

Sabahattin ZAİM*

Bu yazıyı yazmak benim için çok zor. Çünkü şimdiye kadar çıkan armağanlara yazdığım hatıralarım, emekliye ayrılan bir meslektaşım ile ilgili olurdu.

Halbuki bu yazı genç yaşta kaybettiğimiz bir kardeşimizin henüz dinmemiş ıstırabı ile yüklü.

Hafızamı yokladığım zaman Bölümümüzün son sınıf dershanesinde gözleri ışıltılı parlakan aydınlık yüzlü bir öğrenci silueti çıkıyor.

Devletin yurt dışına öğrenci gönderme imtihanları o yıl bizim fakültede yapıyordu. İmtihanı kazanan bu öğrencimiz İngiltere'ye gidiyordu.

'Hatıralarım' ile ilgili kitabım için bana gönderdiği özgeçmiş ile ilgili notunda o dönemi şöyle ifade ediyordu:

"Öğrenciliğimden itibaren içimde daima üniversitede kalmak gibi bir heves vardı. Rahmetli Mümtaz Turhan Hoca hem hemşehrim, hem de akrabam olurdu. İstanbul'da iken onu sürekli ziyaret ederdim. Fındıkoğlu Hoca Sakarya'da yaptığı araştırmada bana da bir proje vermişti. Şeker fabrikasının topluma yapmış olduğu etkileri ve pancar üreticisinin gelirini artırma yolundaki faaliyetleri araştırmayı kapsıyordu. Saha araştırmalarına ilgi duyduğum gibi dışarı gitmeğe de heves ediyordum."

Haşmet bey İngiltere'ye giderken bu arzusu gerçekleşmiş oluyordu. Doktora tahsili sırasında kürsü ile irtibatını da kesmiyordu. Tahsilini tamamlayıp Türkiye'ye dönünce kadro mülahazalarıyla bizim

fakültenin bir şubesi gibi olan Bursa Üniversitesinin İktisat Fakültesinde görev aldı. O fakültenin başlangıcında, biz İstanbul'dan her hafta fakülte hocaları olarak ders vermek üzere Bursa'ya giderdik.

Haşmet bey yazısına şöyle devam ediyor:

"Bursa'ya çok zor şartları göze alarak gittiğimi özellikle belirtmek isterim. Çünkü o sırada eşim Cerrahpaşa'daydı. Böylece o da ayrılarak Bursa'ya gelmiştik. Bursa'da zamanı iyi değerlendirdiğimi söyleyebilirim.

Doğrusu hocalarımızla birlikte çok kıymetli tecrübeler yaşadık, verimli bir birikim elde ettik. Hocalarımızın bize o yıllarda göstermiş oldukları hüsnü kabulü asla unutamam. Ayrıca aktardıkları tecrübe birikimleri için kendilerini daima minnet hisleri ile hatırlarım."

O dönemde, bir defasında Bursa'ya gittiğimde Haşmet beyin evinin balkonunda yaptığımız kahvaltıda küçük Begüm'ün kelebekler gibi koşuşması hiç gözümün önünden gitmez.

Haşmet bey devam ediyor :

"Bursa'dan gidebilmek için büyük bir gayret gösteriyordum. Neticede iki yerden burs kazanmayı başardım. Birleşmiş Milletlerin önerdiği bursu kabul ederek Iowa'ya gittim. Uluslararası kuruluşlarda çalışma hususunda çok büyük bir isteğim vardı."

Bu sırada ben Cidde'de Melik Abdülaziz Üniversitesinde misafir hoca olarak bulunuyordum. Nevzat bey'de İslam Kalkınma Bankasında IRTI'nin Araştırma Bölümünün başındaydı. Bu dönemde Haşmet bey IRTI'de görev aldı.

Haşmet bey devam ediyor:

"Orada kısa sürede iyi çalışmalar yaptık, iyi neticeler elde ettik. Bir süre sonra Nevzat Hoca ayrıldı. Böylece onun bıraktığı Araştırma bölümü başkanlığını ben alıp devam ettirdim. Dört yıl kadar bu görevi sürdürdüm. Ayrıca, Bankanın eğitim dairesi başkanlığını da yaptım. Bu arada hakikaten engin tecrübeler edindim."

"Artık Türkiye'ye dönme zamanı gelmişti. Çocuklar büyümüş, okumaları için daha uygun ortamlara ihtiyaç duymaya başlamıştık.

* Prof. Dr., İ.Ü. İktisat Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü Emekli Öğretim Üyesi.

Hem ben, hem de eşim onların kendi kültürümüzle gelişmelerini arzu ediyorduk.”

Biz de kürsü olarak, ben de özellikle, sık sık Suudi Arabistan’a gittiğim için Haşmet bey ile devamlı irtibat halinde idik, ve de bu arzusunu biliyorduk. Kadro açısından bir imkan arıyorduk. Böyle bir fırsat zuhur edince Haşmet bey profesör olarak kürsüye dahil oldu.

Haşmet bey şöyle devam ediyor:

“Artık kürsüde yeni bir şeyler yapmak istiyordum. Bunun üzerine İngilizce Çalışma Ekonomisi dersleri vermek istedim.

Hiç unutmam bir gün beni alıp götürdünüz ve öğrencilere takdim edip, (bundan sonra bu dersi siz vereceksiniz) dediniz. İlk yaptığım test sınavında öğrencilerin yüzde sekseni çok düşük not aldı. Bundan dolayı bir müddet kendi aralarında felaket bir hoca olduğum şeklinde söylentiler dolaştı. Çok şükür zaman içinde bunu da düzelttik ve iyi şeyler yapmaya çalıştık. İtiraf etmeliyim ki, kürsümüzden çok memnunum. Sağ olsunlar, bütün arkadaşlarımız da fevkalâde iyiler. Hepimiz kenetlenmiş bir durumdayız. Bu nedenle size derin sevgi, saygı ve şükranlarımı arz ediyorum.”

Haşmet beyin birçok meziyetleri vardı. Bir defa İngilizce’yi çok güzel konuşurdu. Beşeri münasebetlerinde çok başarılıydı. Milletlerarası sahada da dost edinmesini iyi bilirdi. İşinde titiz, derslerinde ciddi idi. Profesörken bile imtihan kâğıtlarını kendi okurdu. Üniversitedeki çalışma odasını evindeki sıcak havayı verecek şekilde düzenlerdi. Masasında mutlaka bir tabak kuru yemiş ve meyve bulunurdu. Dostlarına karşı hep güleç yüzlü idi. Her odama gelişinde, kapıdan girerken neşeli bir yüzle hocam; deyişini hiç unutamıyorum.

Cidde’ye her gidişimde havaalanına gelir, nasıl beceriyorsa, gümrük ve pasaport kontrol noktasından içeriye yanıma kadar gelirdi, son gidişlerimden birinde Cidde’nin dış mahallelerinde bulunan Amerikalılara ait bir sitedeki evinde kalmıştım. O anda ailesi yanında değildi. Yüzme havuzunda yüzmüştük.

İstanbul’da akademik hayatı yanında bir şirket kurarak işletmelere eğitim programları uygulamaya başlamıştı. Şirketin adı Haşmet Başar’ın kısaltılmışı olan HA-BA idi.

İyi bir aile reisiydi. Kızlarına çok düşküdü. Yorucu çalışmalardan sonra Zekeriyaköy’ de yeşillikler arasındaki bahçeli evinde mutlu bir yuva kurmuştu.

Durmadan çalışıyordu. HA-BA INTERNATIONAL adıyla 24-25 Haziran 2004 tarihinde "KOBİ’lerimiz Ortadoğu ve Afrika ülkelerinde yeni Ticari ve Finansal Fırsatlar" konulu toplantı Cevahir Kongre merkezinde KOSGEB, TOBB ve TOSYÖV’ün katılımlarıyla yapıldı.

Bu güzel ve başarılı organizasyon muhterem kardeşim Haşmet Başar’ın tertip ettiği son toplantıdır.

Toplantı çok başarılı ve verimli oldu. Katılımcılar ilgili, konuşmalar seviyeli idi. Haşmet bey de sonuçtan çok memnundu. Kendisini tebrik edip ayrıldık. Küçük oğlum Halil ile beraberdik. Çünkü Halil Haşmet beyin asistanı idi.

Ertesi sabah vefat haberi geldi. Toplantıyı başarıya ulaştırmak için çok çalışmıştı. Yorgun düşmüş. Eve gidince uyurken vefat etmiş.

Devran dönüyor, hayat devam ediyor.

Ertesi yıl büyük kızı Begüm evlendi. Düğününe gittik. Begüm babasının kurduğu HABA INTERNATIONAL’ı devam ettiriyor. Küçük kızı Emire okuyor. Faziletli eşi Prof. Dr. Emel Başar hanım hem Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde Öğretim Üyeliğine devam ediyor, hem de Amerikan Hastanesinde ek görev yapıyor.

Haşmet beyin ölümünden sonra her yıl Emel hanımın organizasyonu ile Zekeriyaköy’deki Kilyos Kabristanında bölüm arkadaşları olarak kabrini ziyaret ediyor ve evinde toplanıyoruz. En son 25 Haziran 2006 ’da bu ziyareti tekrarladık, dualar okuduk, ruhunu taziz ettik.

Sevgili kardeşim Haşmet, biz de seni daima sevgi ve saygıyla anacağız, “İstanbul Üniversitesinden bir HAŞMET BAŞAR geçti” denecek. Allah rahmet eylesin, nur içinde yat, makamın Cennet olsun inşallah.